

Május 15. és 18. között vettünk részt a Makovecz-program által támogatott tanulmányúton, diáktársaimmal együtt. Magát az utat sok tervezés, ügyintézés és természetesen a jelentkezés előzte meg. Mivel rövid idő volt a tanulmányút megszervezésére, a jelentkezés is gyorsan történt meg, egy napunk volt megírni egy motivációs levelet, amiben meggyőzzük tanárainkat arról, hogy miért pont mi lennénk a megfelelő személyek erre a „kirándulásra”.

Mivel az út során főként médiainstítmények látogatása volt betervezve, és én diploma után a média területén szeretnék dolgozni, nem volt kétség, hogy részt szeretnék venni. A sikeres jelentkezők között végül én is ott voltam. A kiválasztás után többször is találkoztunk, egyeztettünk. Hamar Mátyas tanár úr mindent, az utolsó részletig megtervezett, mindent elintézett és ezeket közölte velünk. Szerda este indultunk vonattal Budapestre, és egy kis késéssel meg is érkeztünk a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre. Onnan busszal utaztunk a szállásunkra, az MTA Dornay Kollégiumába. A szállás nagyon tiszta volt, kényelmes helyen, viszonylag közel a belvároshoz.

A csütörtöki napot a 24.hu-nál kezdtük, valamint az MTVA intézményét is meglátogattuk. A 24.hu-nál kicsit meglepődtünk, mivel az intézmény kicsit informálisabb volt, egy fiatalosabb épület, nagy recepcióval, biztonsági kapuval. Ez a látogatás kicsit más volt, mint a többi, abból a szempontból, hogy kevesebbet láthattunk a színpalak mögé. Ennek ellenére érdekes volt, több interaktív tevékenységgel is készültek. Selyem Nikoletta vezetésével kipróbálhattuk a színpadi felkészítést és a hírolvasást. Megnézhettük a nagy stúdiójukat, ahol Az A Dal és a Főszereplők műsorokat forgatják, és egy kisebb stúdióba is beleshetünk egy pár perc erejéig. Személy szerint én tátott szájjal néztem körbe, hatalmas az az intézmény, pedig mi csak egy kisebb részét láthattuk. Nikoletta azt is elárulta nekünk, hogy fiatalok dolgoznak ott. Több mint 2200 alkalmazott! Az itthoni tapasztalataim után ez meglepő számnak tűnt. A látogatás végén csináltunk egy csoportképet a TV Macival és néhány szuvenírt is vásároltunk.

A második napot az ATV-nél kezdtük, ahol Bednárík hírigazgató és Sui András főszerkesztő fogadott. Az igazgató úr röviden elmondta a csatorna történetét, majd a főszerkesztő vezetett körbe. Az első állomásunk a híradós stúdió volt, ahol beültünk a műsorvezető székébe, miközben András a hírszerkesztéssel és a műsorvezetéssel kapcsolatosan több érdekes dolgot elmondott. Megnéztük még két másik, kisebb stúdiót, ahol kulisszatitkokat tudhattunk meg, és a vezérő szobába is bemehettünk, ahol épp adás előtt zajlott a munka. Ezután az ATV csoporthoz tartozó

Sláger FM-hez mentünk, ami pont a szomszédos házban van. Személy szerint ez volt az egyik legérdekesebb állomásunk, mivel nagyon érdekel a rádiózás, és a jövőben szeretnék rádióban dolgozni. Mivel szoros időbeosztással haladtunk, ez a látogatás kicsit rövid volt, de nagyon tartalmas volt, hiszen meghallgathattuk a rádiós műsorkészítők beszámolóit.

A pénteki utolsó állomásunk a Noguchi PR ügynökség volt, ahol Varga Dóra ügyvezető igazgató és Klausz Barbi a senior account manager fogadott minket. Számomra ez volt a legnagyobb meglepetés. Őszintén, a múlt év alatt nem szerettem annyira a PR-t, de most, amikor Dóri és Barbi olyan lelkesedéssel és odaadással beszéltek a szakmáról, a látogatás végére én is így gondoltam. Elmondták, hogy bizony nem minden úgy működik, mint ahogy azt az egyetemen tanítják. Nyíltan beszéltek az élet és a valóság közötti különbségekről, rengeteg példával magyarázták el, és minden kérdésünkre szívesen válaszoltak.

Az utolsó napon, szombaton az RTL-hez látogattunk el. A székház elég messze volt a belvárostól, egy félórás buszozás után megérkeztünk. A recepció Kollár Róbert főszerkesztő-helyettes volt a „házigazdánk”. Az első állomásunk a news room volt, ahol Rábai Balázs hírbemondó is csatlakozott hozzánk. Ketten meséltek nekünk a hírszerkesztés részleteiről, Balázs elmondta, milyen fontos a napi események gyors feldolgozása. Nézettségi mutatókat is mutattak, és elmondták, hogyan mérik a csatorna nézettségét, valamint a konkurens csatornákét is. Következőnek a vágószobába vittek minket, ahol épp egy friss anyagon dolgoztak. Később beültünk a hírolvasó székébe és kipróbálhattuk a sugót. Rengeteg fotó és nevetés után a vezérlőbe mentünk, ahol egy nagyon kedves bácsi bemutatta nekünk a stúdiót, az eszközöket és elmagyarázta, hogyan kell őket használni. Végezetül, Róbert a nagy stúdióba is bevitték minket, ahol épp az X-Faktor díszletét készítették. A látogatás után elbúcsúztunk, és elindultunk vissza a városba.

El kell mondanom, hogy nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a tanulmányúton. Néhány nap alatt több szakmai részletet megtudhattunk, amit az egész éves tanulmányaim során nem tanulhattunk volna meg az egyetemen. Több szakemberrel is találkozhattunk, betekintést nyertünk a szakmájukba, és valóban egyedülálló tapasztalat volt. A látogatások és az információáradat mellett arra is lehetőségünk volt, hogy szabadidőnkben kicsit felfedezzük Budapestet. Ez az út egy jó lehetőség volt arra is, hogy mi, hallgatók jobban megismerjük egymást, barátságokat kössünk,

és kellemes élményeket szerezzünk. Remélhetőleg a jövőben is megszervezik ezt a tanulmányutat, hogy több diák is átélhesse ezt a felejthetetlen élményt.

Fülöp Noémi Timea